

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.561/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Végőné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A kérelmező:

kérelmező (cím)

A kérelmező képviselője:

Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Lendvai András ügyvéd)

Bassola Ügyvédi Iroda (cím2 ügyintéző: dr. Bassola Bálint ügyvéd)

A kérelmezett:

kérelmezett (cím3)

A kérelmezett képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (1062 Budapest, Andrássy út 113., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd)

Az eljárás tárgya:

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegytörlési kérelmet elutasító – M9004966/73. számú – határozatának megváltoztatása

A felülvizsgálat engedélyezését benyújtó fél:

A kérelmező

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.25.223/2025/19.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3.Pk.22.227/2024/13.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásban irányadó tényállás

[1] A 2002. június 25. napján a jelen eljárásban részt nem vevő felek kérték az 1990. december 7-i elsőbbségű szám1 lajstromszámú, a Nizzai Megállapodás szerinti 28 áruosztályba tartozó játékokra és játékszerekre kiterjedő ábrás védjegy törlését a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) akkor hatályos szövegezése szerinti 1. § (1) bekezdése, 2. § (2) bekezdés b) pontja, majd a 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján. A Magyar Szabadalmi Hivatal határozatát megváltoztató és a kérelmezők törlési kérelmét elutasító elsőfokú bíróság végzését a Fővárosi Ítéltábla végzésével helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság a 2008. július 9-én meghozott Pfv.IV.22.100/2007/8. számú végzésével a jogerős végzést hatályában fenntartotta.

[2] A fenti eljárással párhuzamosan a kérelmezett javára oltalom alatt álló, 2×4 kapcsológombbal ellátott piros színű név1 kocka formáját térbeli védjegyként oltalmazó, szám2 lajstromszámú közösségi védjegy ellen megindított törlési eljárásban a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (EUIPO) fellebbviteli tanácsa a 2006. június 10-én hozott határozatával a név1-védjegy európai uniós oltalmát törölte. E határozattal szembeni keresetet az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága a 2008. november 12-én meghozott T-270/06. számú ítéletével utasította. Az Európai Bíróság a 2010. szeptember 14-én meghozott C-48/09.P. számú ítéletével elutasította a Törvényszék ítélete elleni fellebbezést.

[3] Ezt követően az Európai Bizottságnál harmadik személyek panasszal éltek azt kifogásolva, hogy a korábbi törlési kérelmet elutasító Kúria tévesen értelmezte és alkalmazta a Philips-Remington ítéletet, ennél fogva a döntése nincs összhangban az Európai Parlament és a Tanács védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2008/95/EK (2008. október 22.) irányelvvel (Második Védjegyirányelv).

[4] Előbb 2011-ben, a korábbi törlési eljárást indító egyik fél élt panasszal az Európai Bizottságnál. A Bizottság kötelezettségszegési eljárás megindítására nem látott lehetőséget, mert nem látta igazolhatónak, hogy a Kúria jogerős döntése tagállami joggyakorlattá vált volna.

[5] 2013-ban egy holland állampolgár benyújtott panasza alapján indult meg az Európai Bizottságnál – a kötelezettségszegési eljárás „előszobájának” számító – ún. EU Pilot eljárás. A Bizottság 2013. július 5-én megkereste a Magyar Kormányt, amelyre a magyar állam képviselőjében eljáró a Külügyminisztérium 2013. szeptember 13-án adott tájékoztatást. Ebben a Külügyminisztérium arról tájékoztatott, hogy a Kúria a döntését 2008-ban hozta meg, amikor az Európai Bíróság még nem döntött a név1 közösségi védjegy törlése

tárgyában, így azt a Kúria még nem vehette figyelembe. A tájékoztatás rögzítette azt is, hogy bár a Kúria jogerős döntése „eljárásjogilag” már nem orvosolható, a kormány biztosította az Európai Bizottságot afelől, hogy egy új „nem azonos ténybeli és jogi háttérrel rendelkező eljárásban (...) a legfőbb bírói fórum (a Kúria) a jövőben is követni fogja az Európai Bíróság által meghozott, védjegyekkel kapcsolatos ítéleteket”. A Bizottság elfogadta a kormányzati tájékoztatást, és az EU Pilot eljárást lezárta.

[6] 2022. májusában a kérelmező által név1 építőkocka formájú, Magyarországra behozni kívánt építőjátékokat a vámhatóság vámhatósági felügyelet alá vonta, majd a Fővárosi Ítéltábla – megváltoztatva az elsőfokú bíróság végzését – a 8.Pkf.25.736/2022/5. számú jogerős végzésével azok lefoglalását rendelte el, mások mellett a tárgyi védjegy oltalma alapján. A kérelmező felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a 2023. április 12. napján kelt Pfv.IV.21.257/2022/7. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzését hatályában fenntartotta.

[7] A védjegyjogosult a fenti tényállás alapján védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt keresetet nyújtott be a kérelmezővel szemben. A bitorlási perben a bíróság az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezte, amelynek hatására a kérelmezett valamennyi, a közismert név1 kocka kialakításának formáját oltalmazó védjegy, közöttük a tárgyi védjegy oltalmáról 2022. április 30-i hatállyal lemondott.

[8] A kérelmező 2023. február 6-án a kérelmezett javára 1990. december 7-től 2022. május 1-ig oltalom alatt állt számla lajstromszámú védjegy törlése iránt indított eljárást a Vt. 2. § (2) bekezdés db) pontja, másodlagosan a Vt. 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[9] A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) határozatával a törlési kérelmet elutasította, megállapítva, hogy a Vt. 33. § (4) bekezdése alapján a törlési kérelmet elutasító korábban hozott jogerős határozat kizárja a jelen védjegy-törlési eljárást.

[10] A Fővárosi Törvényszék a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította. A kérelmező fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[11] A jogerős végzés ellen a kérelmező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet.

[12] Felülvizsgálati kérelmében az Európai Parlament és a Tanács 2015/2436 Irányelve (2015. december 16.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogviszonyok közelítéséről szóló Védjegyirányelv) (a továbbiakban: Irányelv) 4. cikk (1) bekezdés c) pont ii. alpontja, 45. cikk (3) bekezdés, 47. cikk (2) bekezdés, a Vt. 33. § (4) bekezdése, (1) bekezdés a) pontja, 8. §, 2. § (2) bekezdés b) pont, 30. § c) pontjának megsértésére hivatkozott.

[13] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (1) bekezdés a), b), c), d), valamint a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapította.

[14] A Pp. 409. § (1) bekezdés a) pontja, azaz a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása körében **a kérelmező álláspontja szerint elvi jelentőségű jogkérdés: ha egy adott védjegyet alkotó megjelölés az Európai Bíróság ítélete alapján az Irányelv 4. cikk (1) bekezdés e) ii. alpontjába foglalt műszaki funkcionalitásra**

vonatkozó feltétlen kizáró okba ütközik, akkor az ugyanezen megjelölésből álló nemzeti védjegyre az Európai Bíróság ítéletét megelőzően a magyar bíróságok által hozott, érdemben ellentétes tartalmú határozat a Vt. 33. § (4) bekezdés alapján „megakadályozhatja-e” az adott nemzeti védjegy új eljárásban történő, az Európai Bíróság által tisztázott jogértelmezésnek megfelelő megvizsgálását.

[15] A kérelmező szerint a Vt. 33. § (4) bekezdést e körben annyiban kell értelmezni, hogy az Európai Bíróság későbbi joggyakorlatával tisztázott jogértelmezés eltérő ténybeli és/vagy jogi alapnak minősül-e.

[16] A jogerős végzésben kifejtett jogértelmezés – amely a védjeggyel szemben fennálló feltétlen kizáró ok új eljárásban való vizsgálatát kizárja – magában hordozza annak veszélyét, hogy a többi bíróság a jövőben követheti a másodfokú bíróság hibás gyakorlatát, amelyet a jelen végzés mellett az ítéletábra további 4 (név1 védjegy törlési ügyben hozott) végzése is alkalmaz.

[17] A Pp. 409. § (1) bekezdés b) pontja, azaz a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége körében a kérelmező érvelése szerint az Európai Bíróság töretlen gyakorlata: a műszaki funkcionalitásra vonatkozó kizáró ok mögött meghúzódó közérdek, annak elkerülése, hogy a védjegyoltalom a jogosult számára monopóliumot nyújtson műszaki megoldásokra és a védjegyoltalom ne akadályozza a versenytársakat az adott műszaki megoldás használatában.

[18] A tisztességes versenyhez, az erőfölénnyel való visszaéléssel szembeni fellépéshez és a fogyasztók védelméhez fűződő közérdek érvényesítésének kizárása olyan jogkérdés, amely társadalmi jelentőséggel bír.

[19] A kérelmező szerint az eljárásban a Pp. 409. § (1) bekezdés c) pontja alapján az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége merül fel.

[20] A kérelmező álláspontja szerint „uniós jogi kérdés” elvi szinten az, hogy az egységes, harmonizált uniós védjegy jog keretei között lehetséges-e annak kizárása, hogy egy tagállami védjegyet alkotó megjelöléssel kapcsolatban lefolytassanak egy törlési eljárást, ha ezen védjeggyel kapcsolatban korábban hozott tagállami határozat a törlést elutasította, de e döntést követően olyan európai bírósági határozat született, amely a törlés elutasításának indokát kétségessé teszi.

[21] Az „uniós jogi kérdés” pedig jogszabályi szinten az, hogy az Irányelv 45. cikk (3) bekezdés a) pontja és 47. cikk (2) bekezdése a magyar bíróságok kötelezettségévé teszi az Irányelv 4. cikk (1) bekezdés e) ii. alpontjába foglalt műszaki funkcionalitásba ütköző védjegyek törlését a védjegyoltalom keletkezésére visszaható hatállyal.

[22] Mivel azonban a műszaki funkcionalitásra vonatkozó törlési okra alapított vizsgálat lefolytatását a jogerős végzés a Vt. 33. § (4) bekezdés „helytelen” értelmezése alapján elutasította, így jogértelmezésével kizárja az Irányelvben előírt törlési kötelezettség teljesítését. A jogértelmezési kérdés kizárólag a Vt. 33. § (4) bekezdésének és az Irányelv 45. cikk (3) bekezdés a) pontjának és 47. cikk (2) bekezdésének Európai Bíróság általi együttes értelmezése alapján dönthető el.

[23] A kérelmező a Pp. 409. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozva alapvető eljárási jogok valószínűsíthető sérelmét, az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést is állított.

[24] A kérelmező álláspontja szerint a fellebbezésben a tárgyalás tartása iránti kérelmet „analógia útján” a Pp. 110. § (3) bekezdés alapján tartalma szerint a Vt. 93. §-a szerinti meghallgatás iránti kérelemnek kellett volna tekinteni.

[25] Sérelmezte a kérelmező, hogy a meghallgatás elutasításával sérültek a tisztességes eljáráshoz, a közvetlenség és a szóbeliség érvényesüléséhez fűződő jogai (Alaptörvény XXIV.

és XXVIII. cikk, Charta 47. cikk). A kérelmező szerint a meghallgatás elmulasztása az ügy érdemére is kihat, azzal ugyanis elkerülhető lett volna, hogy a másodfokú bíróság végzése „érdemben helytelen és téves ténybeli és jogi következtetések sorát tartalmazza”.

[26] Az elutasított kifogás indokolásának elmulasztásával pedig az ítéletábra a Pp. 346. § (5) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségét sértette meg.

[27] A kérelmező álláspontja szerint a jogerős végzés indokolás nélkül eltért a Kúria ideiglenes intézkedés tárgyában hozott Pfv.IV.21.257/2022/7. számú precedens jellegű végzésétől. A kérelmező szerint az ideiglenes intézkedésről szóló végzés két megállapításával a Kúria egyértelműen olyan iránymutatást adott, hogy a korábbi védjegy törlési eljárásban hozott végzésnek nincs kötelező, precedens jellege, a Vt. 2. § (2) bekezdés db) pontja alapján az elbírálást az időközben felmerült uniós joggyakorlat fényében a védjeggyel szemben lefolytatandó státusz eljárásra utalta.

[28] Ezért a kérelmező szerint a jogerős végzés a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér [Pp. 409. § (3) bekezdés].

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A Pp. 2026. január 1-től hatályos 406. § (3) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak a törvényszék hatáskörébe tartozó perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta. Ezért jelen ügyben felülvizsgálatnak csak akkor lehet helye, ha azt a Pp. 406. § (3) bekezdés c) pontja szerint a Kúria engedélyezi.

[30] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés a), b), c) és d) pontja és 409. § (3) bekezdése alapján kérte. Eszerint, ha felülvizsgálatnak a 407. § e) pontja alapján nincs helye, a Kúria engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt,
- c) a másodfokú bíróság erről való döntése hiányában – az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, illetve
- d) a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabálysértés miatt indokolt.

[31] A Pp. 409. § (3) bekezdés szerint a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[32] A Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a Kúria tárgyaláson kívül, negyvenöt napon belül határoz a felülvizsgálat engedélyezéséről vagy annak megtagadásáról. A Kúria a felülvizsgálatot mérlegelési jogkörében csak olyan okból engedélyezheti, amelyre a fél az engedélyezés iránti kérelmében hivatkozik.

[33] A Pp. 411. § (2) bekezdése arról rendelkezik: a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést röviden, kizárólag annyiban kell megindokolni, hogy a felülvizsgálat engedélyezésére milyen okból nem került sor. A felülvizsgálat engedélyezésének indokait az érdemi határozat indokolásában kell megjelölni.

[34] A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem célja, tartalma eltér egymástól: az engedélyezés iránti kérelem esetén a félnek azt kell alátámasztania, hogy a felülvizsgálat engedélyezésének oka [Pp. 409. § (1)-(3) bekezdése]

fennáll, a felülvizsgálati kérelemben pedig a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét kell igazolnia.

[35] A Kúria a felülvizsgálatot a következők miatt nem engedélyezte.

[36] A Pp. 409. § (1) bekezdés *a*) pont első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot a Kúria akkor engedélyezheti, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban jogegységi határozatban vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatában még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy fennáll a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye (Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.I.20.307/2021/2., Pfv.I.20.470/2019/6.). A Pp. 409. § (1) bekezdés *a*) pont második fordulata – a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére – figyelemmel akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat kialakult és egységes ugyan, követése azonban a körülmények változása miatt nem támogatható (Kúria Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3.). Mindkét esetben pontosan meg kell jelölni az engedélyezés alapjául szolgáló bírósági határozatokat azzal, hogy a fél első fokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat (Kúria Pfv.I.20.307/2021/2., Pfv.I.20.470/2019/6., Pfv.20.033/2026/3., Pfv.20.036/2026/3., Pfv.20.215/2026/2., Pfv.20.240/2026/5.).

[37] **Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg.**

[38] **Jelen ügyben az adott védjegytilrési eljárásban alkalmazandó norma – a Vt. 33. § (4) bekezdése – nem szorul értelmezésre, ezért értelmezése nem képezheti a felülvizsgálat engedélyezése alapjául szolgáló elvi jelentőségű jogkérdést. Mindig az adott ügy adott tényállása alapján kell megítélni azt, hogy ugyanannak a védjegynek a tilrása iránt korábban indult eljárásban azonos ténybeli alapon utasította-e el a tilrési kérelmet a jogerős határozat.**

[39] Ezen felül nem elegendő, hogy a Kúria a felmerülő elvi jelentőségű jogkérdésben még nem foglalt állást. **A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a kérelmező nem hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat az adott jogkérdésben nem egységes, és nem mutatta be, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn.**

[40] Egyedi, sajátos tényállású ügyben hozott határozatról van szó, ami a bírói döntés megismétlődésének, illetve a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélyét nem veti fel. A kérelmező által hivatkozott további négy jogerős végzés ugyancsak a kérelmező által indított, a név1 építőkockákra vonatkozó védjegyek tilrési ügyeiben, azonos felek között, azonos ténybeli és jogi alapon hozott azonos tartalmú határozatok, eltérés csak az egyes védjegyeket alkotó megjelölésekben szereplő kapcsológombok számában van, amely azonban érdemben az érveket és a döntést nem befolyásolta. Erre tekintettel a kérelmező által a különbözö számú kapcsológombokkal rendelkező név1 építőkockákra vonatkozó védjegyek tilrása iránt indított eljárásokban hozott, tartalmukban teljesen azonos döntések, nem támasztják alá annak veszélyét, hogy a jövöben a következetes bírói gyakorlattól eltérö döntések szülehetnek.

[41] A Pp. 409. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha az a jogalanyok széles körét közvetve vagy közvetlenül érinti. Nagy lehet társadalmi jelentősége

egy jogkérdésnek, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet (Kúria Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3., Pfv.VI.21.219/2019/3., Pfv.V.20.713/2022/2., Pfv.20.136/2026/14., Pfv.20.276/2026/3., Pfv.20.280/2026/2.).

[42] A kérelem a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége körében érvelést nem tartalmaz, a kérelmező arra sem hivatkozott, hogy az adott elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban (pl. a társadalmi vagy gazdasági viszonyok megváltozására vagy a jogszabályokban bekövetkezett változásra tekintettel) változatlan formában nem támogatható.

[43] A kérelmezőnek a műszaki funkcionalitásra vonatkozó kizáró ok mögött húzódó közérdekre általánosságban való hivatkozása csupán a jogszabály jogpolitikai céljának ismertetése. A Vt. 33. § (4) bekezdése alapján a jelen ügyben hozott egyedi döntés, amely azt állapította meg, hogy az adott esetben a kérelmező ugyanannak a védjegynek a törlése iránt azonos ténybeli alapon indított eljárást, mint amely alapján a **törlési kérelmet** korábban **jogerős határozat már elutasította**, azonban nem alkalmas annak igazolására, hogy a jogkérdés a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetve érinti.

[44] A Pp. 409. § (1) bekezdés c) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata – a másodfokú bíróság erről való döntése hiányában – az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatt indokolt. A „másodfokú bíróság erről való döntése hiányában” fordulattal úgy kell értelmezni, hogy erről akkor van szó, ha a fél az eljárás során indítványozta ugyan az általa felvetett jogértelmezési kérdés EUB elé terjesztését, de azt a bíróság elutasította, vagy arról – a fél kérelme ellenére – nem határozott (Kúria Pfv.21.061/2023/2., Pfv.20.216/2024/2.). Abban az esetben sem automatikus azonban a felülvizsgálat engedélyezése, ha a fél előzetesen indítványozta az általa felvetett jogértelmezési kérdés EUB elé terjesztését (Kúria Pfv.20.462/2025/3.). A felülvizsgálat engedélyezésének feltétele, hogy az uniós jogszabály alkalmazása vagy annak elmaradása az ügy érdemére kihatott, és a Kúria úgy ítéli meg, hogy a fél által felvetett jogkérdést az EUB elé kell terjeszteni (Kúria Pfv.20.396/2024/8.). Nincs helye előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének, ha a felmerülő jogkérdés az ügy elbírálása szempontjából nem releváns, a hivatkozott uniós rendelkezést az EUB már értelmezte, vagy az uniós jog helyes értelmezése annyira nyilvánvaló, hogy azzal kapcsolatban észszerű kétség nem merül fel (283/81. sz. CILFIT-ügy 21.pont); továbbá, ha a fél nem az uniós jog értelmezését, hanem annak megállapítását kéri, hogy az irányadó magyar jog nem felel meg a közösségi jog által védett alapelveknek (Kúria Pfv.21.474/2018/8.). (Kúria Pfv.20.462/2026/2., Pfv.20.486/2026/2.).

[45] Az EUMSZ irányadó rendelkezései alapján kialakult egységes joggyakorlat értelmében az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárása akkor kezdeményezhető, ha a tagállami bíróság számára valamely uniós jogszabály értelmezése szükséges, illetve a tagállam nem vagy nem megfelelően ültette át az uniós jogszabályt.

[46] A kérelmező által a felülvizsgálati kérelemben megfogalmazott kérdésekhez kapcsolódóan ezen engedélyezési feltétel körében „jogszabályi szinten” megfogalmazott „uniós jogi kérdés” valójában az **Irányelv hivatkozott cikkeinek téves értelmezése. Az Irányelv 45. cikk (3) bekezdés a) pontja és 47. cikk (2) bekezdése ugyanis nem a magyar bíróságok számára ír elő valamely jogalkalmazási kötelezettséget, hanem a tagállam számára teszi jogharmonizációs kötelezettséggé az Irányelv 4. cikk (1) bekezdés e) ii. alpontjába foglalt műszaki funkcionalitásba ütköző védjegyek törlését a védjegyoltalom keletkezésére visszaható hatállyal. Az Irányelv vonatkozó rendelkezéseinek a magyar jogba való implementálása pedig a csatlakozás során az egyes iparjogvédelmi és szerzői jogi törvények módosításáról szóló 2003. évi CII. törvénnyel [Vt. 33. § (1) bekezdés a)**

pont, 8. §, 2. § (2) bekezdés b) pont, 30. § c) pont] megtörtént. A Vt. a kérelmező által hivatkozott Irányelv 45. cikk (3) bekezdés a) pontjába, 47. cikk (2) bekezdésébe és 4. cikk (1) bekezdés e) ii. alpontjába foglalt rendelkezésekkel azonosan szabályozza a műszaki funkcionalitásba ütköző védjegyeknek a védjegyoltalom keletkezésére visszaható hatállyal történő törlését.

[47] **Az Irányelv hivatkozott rendelkezései világosak, értelmezést nem igényelnek (acte clair).** A kérelmező által ezen engedélyezési feltétel körében „elvi szinten” megfogalmazott „uniós jogi kérdés” ténylegesen a Vt. 33. § (4) bekezdés értelmezésére irányul, amellyel kapcsolatban helyesen állapította meg a jogerős végzés, hogy nemzeti jogszabály értelmezése iránt előzetes döntéshozatal nem kezdeményezhető. A kérelmező valójában az azonos ténybeli alapon újabb törlési eljárás lefolytatását kizáró rendelkezésnek, a Vt. 33. § (4) bekezdésének a jelen ügyben történő alkalmazását sérelmezi, implicite a jogerős végzésben meghozott döntés Európai Unió Bírósága által történő felülbírálatát célozza.

[48] A Pp. 409. § (1) bekezdés d) pontja két önálló engedélyezési okot tartalmaz: engedélyezés kérhető egyrészt a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme miatt, másrészt az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt. Mindkét esetben a kérelem indokolásában pontosan meg kell jelölni a sérelmezett eljárási jogszabályt; az ezzel összefüggő alapvető eljárási jogot, vagy egyéb eljárási szabályt; az engedélyezést alátámasztó konkrét tényeket. Az előbbi engedélyezési ok esetén azt kell valószínűsíteni, hogy a fél alapvető eljárási jogának sérelme fennáll. Az utóbbi engedélyezési ok esetén azt kell részletes indokolással bemutatni, hogyan hathatott ki az ügy érdemére az eljárási szabályszegés. A Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az engedélyezési kérelemben foglaltak olyan mértékben teszik kétséggé a jogerős határozat jogszerűségét, hogy arról csak annak érdemi vizsgálata során lehet állást foglalni. (Kúria Pfv.20.215/2026/2., Pfv.20.215/2026/2., Pfv.20.400/2026/2., Pfv.20.408/2026/3.)

[49] A jogi képviselővel eljáró kérelmező a fellebbezésében egyértelműen a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pont alapján kérte a tárgyalás tartását, ezért nem merülhetett fel olyan értelmezési aggály, amely kétséggé téve a kérelem tartalmát a Pp. 110. § (3) bekezdés alapján a kérelem tartalma szerinti figyelembevételével a Vt. 93. § szerint meghallgatásra irányuló kérelemre utalt volna. A Vt. 93. §-a szerinti meghallgatásra irányuló kérelem esetében pedig, miután a Vt. ennek előterjesztésére határidőt nem állapít meg, eltérő rendelkezés hiányában helyesen alkalmazta a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 376. § (2) bekezdését. Megjegyzendő, hogy mindezt követően a kérelmező a jelen felülvizsgálati kérelmében is határozottan a - Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó – Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte a felülvizsgálati eljárásban a tárgyalás tartását.

[50] A státusz eljárások sajátossága, hogy adott esetben négy szintű eljárás keretében nyílik lehetőség a kérelem elbírálására. A jelen esetben a kérelmező a részletes írásbeli előkészítést követően az SZTNH előtti eljárásban tartott tárgyaláson, majd az elsőfokú eljárásban két alkalommal tartott tárgyaláson szóban előadta az érveit. A szóbeliség és közvetlenség elve, amely a nemperes eljárásokban eleve korlátozottabban érvényesül, nem sérült, miután a kérelmező az SZTNH előtt és az elsőfokú bíróságon tartott tárgyalásokon az érveit szóban is előadhatta, azokat az érveket pedig, amelyek tekintetében a másodfokú eljárásban a személyes meghallgatás keretében kívánt előadni, az elsőfokú végzés ellen benyújtott fellebbezésében részletesen kifejtette. Önmagában az, hogy a kérelmező a Fővárosi Ítéltábla döntésével és indokaival nem ért egyet, nem ad alapot annak megállapítására, hogy a meghallgatás tartása esetén elkerülhető lett volna, hogy a jogerős végzés „érdemben helytelen és téves ténybeli és jogi következtetések sorát tartalmazza”.

[51] A Pp. 409. § (3) bekezdésére hivatkozással előterjesztett engedélyezés iránti kérelem esetében szükséges, hogy a felülvizsgálati kérelemmel támadott és az engedélyezési kérelemben megjelölt referencialhatározat között ügyazonosság álljon fenn, amely legalább a releváns tények lényegi hasonlóságát és az alkalmazott anyagi jogi szabály egyezőségét kívánja meg, és amelyek bármelyikének hiánya kizárja a konkrét ügy és a precedenshatározat jogegységi szempontú összevetését, egyúttal a Pp. 409. § (3) bekezdése szerinti engedélyezési ok megvalósulását (Kúria Pfv.V.20.409/2023/2., Pfv.20.280/2026/2., Pfv.20.291/2026/2., Pfv.20.476/2026/2.).

[52] A Fővárosi Ítéltábla helyesen állapította meg, hogy nincs ügyazonosság. A védjegybitorlás iránt indult perben az ideiglenes intézkedés elbírálása során a védjegy oltalomképesége nem vizsgálható. Ezt tartalmazza az ideiglenes intézkedési végzés 52. bekezdése: A Legfelsőbb Bíróságnak a tárgyi név építőelemekre vonatkozó védjegyek törlése tárgyában hozott végzései egyedi ügyben hozott döntések, amelyeknek a figyelembevételére – a törvényi tényállásra és ennek megfelelően az oltalomképeség vizsgálatának szempontjaira tekintettel – csak az oltalom létevel kapcsolatos, az ügynevezett státusz (védjegy bejelentése, védjegy törlése iránti) ügyekben kerülhetne sor.

[53] Az ideiglenes intézkedési végzésben a kérelmező által hivatkozott indokolás pedig, miszerint a törlési ügyben hozott végzéseknek nincs precedens jellege, így a státuszeljárásokban az azonos jogkérdésben (funkcionalitással kapcsolatos abszolút kizárási ok) hozandó döntés esetén a Kúria jogegységi eljárás kezdeményezési kötelezettség nélkül térhet el a tárgyi védjegyek törlése iránt indult eljárásban hozott végzésben kifejtett jogértelmezéstől, azért súlytalan, mert a Vt. 33. § (4) bekezdése ugyanannak a védjegynek a törlése iránt csak az azonos ténybeli alapon előterjesztett újabb kérelem esetében zárja ki az újabb törlési eljárás indítását. A ténybeli alap azonosságának megítélése pedig az adott ügy érdemére tartozik. A Kúria a védjegybitorlás valószínűsítése miatt az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzésében kifejtettek tehát az ügyazonosság hiánya mellett – a kérelmező téves álláspontjával szemben – semmiképpen nem tekinthetők a jelen védjegy törlési ügyre vonatkozó iránymutatásnak.

[54] Mindezekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[55] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés a) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. június 24.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró